

P T O L E M . G E O G R A P H .

geant, penitusq; ad considerationem, quo loco cōstituēda sint singula omni um opus sit euolutione commentario rum: quoniā in omnibus aliter de eis dem dicitur. Et si non inquirimus, quę secundum quālibet speciem, de eodem exposita sunt loco, illa nos latebit, ab errabimusq; in multis, quibus uero ob seruatio cōtingere deberet. Proinde in ciuitatū dispositione, littorales aliquis facilius describere posset, si penitus ordinem quendā in ipsis obseruaret: mediterraneas uero non ita, quum nulla adhuc habitudo, siue inter ipsas inuicem, siue ad littorales illas sit signata, pr̄terquam in paucis, in quibus evenit, ut nonnunquam longitudinis me ta, aliquando uero latitudinis locus sit definitus.

In caput decimumoctauum annot.

Noluit Ptolemaeus omnes Marini erratus hic corrigerē, qui penē infiniti sunt, ne uideretur magis ædidisse opusculorum eius inuectiā quām correctionem, cum in particularibus enarrationibus commode occurrerint castigandi. Reprehenditur deinde Marinus de inepta locorum descriptione, tam sphærica quām plana, pr̄sertim quod descriptionis in plano nullam idoneā tradiderit præceptionē. Ea namq; quā tradidit tam obscura est, ut iuxta eam difficile sit uerā orbis in plano instituire descriptionem, quę orbis representet secūdum longum & latum simulachrū. Deinde laboriosum est & erroris facile obnoxium, sine præceptione ex antiquis exemplaribus etiā recte descriptis, nouas transferre descriptiones, & ab archetypo nō ab errare. Accusatur postremo Marinus ab authore, quod lōgitudines locorū perperā tradiderit. Nam alibi longitudines per horaria interualla & meridianos, & in alio tractatu latitudines per clima ta & parallelos descriptis, ut difficile sit ex his diversis radicibus disponere orbis loca in superficie sphærica aut plana, nisi prius hanc diuersitatē ad unam redegeris denominationem.

De cōmoditate enarrationis nostræ ad designationem orbis. Cap. XIX.

 Vapropter duplice nos laborem suscipimus. Pri mum ut viri opinionem per totā obseruemus cō positionem, pr̄terquam

in ihs, quibus rectificatio quedam contigit. Deinde ut ea quæ ab ipso manifesta non sunt facta, per historias moderniores, uel ordinē tabularū magis accuratarū quām commodissime appetiremus, quo descriptio debitum suum assequi posset decorē. Quinetiam facilioris modi gessimus curam. Nam super omnes prouincias singulatim proprias circumscriptiones, qualesq; tam secundum longitudinem quām latitudinem positiones habeant diligēter ordinauimus, ac in super potissimum gentium, quę in illis degit, adiuicem habitudines, necnon insigniorū urbium, ac fluminū, sinuūq; & montū, ac aliorum, quae in orbis tabulā incidere possunt, exactas distātias: hoc est, quot distat partibus, qualium est circulus maximus trecentarum sexaginta: secundum longitudinem quidem, meridianus per locum descriptus, ab eo qui occidentalem finem terminat super etiā quinoctiali: secundum latitudinem uero per eundem locum scriptus parallelus ab equinoctiali super meridianos. Sic enim confessim uniuscuiusque loci positionem cognoscere poterimus, necnon per diligentiam locorum particularium, prouinciarum etiam inter se habitudinem, ac ad totum denique orbem.

In caput decimumnonum annot.

Affert hic author, se emendasse geographiam Marini, subiisseq; duplē laborem. Unus fuit, quo discrevit ea quæ non satis emendata videbantur, ab illis quæ recte castigationis censuram fuerant affectata. Alter, quo decenti emendatione uerificatis locorum positionibus, adscriptis numeros longitudinis ac latitudinis, ut scilicet loca ipsa in tabulis & terrarum descriptione certius disponerentur, aptioraq; fierent ad inscribendum. Narrat pr̄terea Ptolemaeus quod prouincijs singulis suos terminos, quibus ad quatuor mundi plaga clauduntur assignavit. Postremo dicit, quod in sequentibus sua geographia libris, qui Marini voluminum emendatio existunt, celebriorum ciuitatum, fluminum, sinuum & montium positiones, tam in longitudine quām in latitudine exactiores tradiderit quām Marinus ipse.

De mensura